
[2020-5-RE](#)

Causa 2020-5-RE

(Pascual Casabosch c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 22-2020. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2020

BOPA núm. 16, del 26 de febrer del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de gener del 2020, per la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat "*del Tribunal de Corts*" (*sic*) en el marc de les diligències prèvies 4000233/2019 que derivaria en una presumpta vulneració del dret a un procés degut de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat i que repositi la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries "*per a satisfer el seu dret fonamental, d'acord amb el que preveu l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i demano vulguin declarar la responsabilitat del poder judicial de l'Estat per l'error comés*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 10 de setembre del 2019, la batlle instructora va dictar un aute en què acordava la detenció del Sr. Tomàs Pascual Casabosch per uns presumptes delictes majors d'actes sexuals sense consentiment amb una persona menor de 14 anys i d'escoltes il·legals i per un presumpte delicte menor d'usurpació d'identitat, sense perjudici d'ulterior qualificació. Així mateix, autoritzava l'àrea de policia judicial i investigació criminal perquè procedís al registre, a la perquisició i al segrest del seu

domicili particular i del seu lloc de treball, així com a l'abocament, a l'extracció i a l'anàlisi de la informació continguda en els dispositius informàtics i electrònics segrestats, afegint que els dispositius segrestats, o en el seu defecte el resultat de l'abocament s'havia de lliurar a la Batllia d'Instrucció per a la seva custòdia. També, autoritzava que l'àrea de policia esmentada procedís a la continuació de la investigació iniciada.

1.2. Aquell mateix dia es va detenir el Sr. Tomàs Pascual Casabosch i se li van confiscar diversos dispositius informàtics i electrònics.

1.3. El 12 de setembre del 2019, la Secció d'Instrucció de la Batllia va dictar l'aute de processament del Sr. Tomàs Pascual Casabosch, confirmat en apel·lació pel Tribunal de Corts.

1.4. El 17 d'octubre del 2019, la batlle instructora, mitjançant ofici, va recordar al Servei de Policia la pràctica de la diligència sol·licitada el 10 de setembre precedent.

1.5. Després d'una primera petició de posada en llibertat denegada en les dues instàncies, la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch va presentar una segona petició de posada en llibertat, la qual va ser desestimada per la Batllia el 13 de desembre del 2019.

1.6. La representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta darrera decisió, i, el 7 de gener del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual acordava estimar aquest recurs, revocar la decisió de la Batllia i decretar la llibertat provisional del processat, condicionada a no entrar amb contacte amb la menor denunciada.

1.7. El 16 de gener del 2020, la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat del "*Tribunal de Corts*"(sic) en el marc de les diligències prèvies 4000233/2019 que derivaria en una presumpta vulneració del dret a un procés degut de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica del recurrent

- La representació processal del recurrent al·lega que emprèn el procediment especial de l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional com a únic remei per tal que es declari la vulneració del seu dret a un procés degut de durada raonable, pel fet que d'ençà l'ordre emesa per la batlle instructora al Servei de Policia, el 10 de setembre del 2019, aquest encara no ha emès cap informe sobre el contingut dels dispositius informàtics i electrònics segrestats.

- Precisa que el 19 de desembre del 2019, va presentar un escrit davant la Batllia en què insistia en què l'enquesta encomanada sobre aquells dispositius havia de ser finalitzada amb caràcter d'urgència. La Batllia encara no hi ha donat resposta.

- De fet, indica que en el fonament jurídic segon de l'aute del 7 de gener del 2020, el Tribunal de Corts va declarar que "*Atès el temps transcorregut des de que fou acordada l'esmentada diligència d'investigació, gairebé quatre mesos, el retard en la seva pràctica no pot justificar el manteniment de la presó provisional del processat amb l'argument de la necessària preservació del resultat de la instrucció quan a data d'avui sols hi ha indicis del presumpte delictes major d'actes sexuals sense consentiment respecte d'una menor, (...) no respecte de les altres menors*".

- Recorda la jurisprudència constitucional que defineix el concepte indeterminat de la durada raonable, així com els estàndards d'enjudiciament que s'han d'emprar per delimitar-lo: la naturalesa de la causa, la seva complexitat i l'actitud de les parts i de les autoritats judicials (en particular cita els fonaments jurídics 3.2 a 3.6 de la sentència del 15 de març del 2019, recaiguda en la causa 2018-58-RE).

- Transposant aquests estàndards a aquesta causa, considera que s'ha vulnerat el seu dret a un judici de durada raonable, perquè la diligència d'investigació consistent en l'anàlisi de la informació continguda en els aparells informàtics i electrònics segrestats no ha estat encara duta a terme; perquè la causa no presenta cap complexitat, sobretot si es té en compte que es tracta simplement d'analitzar la informació anteriorment esmentada; i, perquè la seva actitud no ha provocat cap retard, simplement s'ha insistit en què la diligència sumarial d'investigació s'havia de realitzar.

- En canvi, ni la batlle instructora ni la policia judicial han estat diligents tot i tractar-se d'una causa preferent pel fet d'haver-se decretat una presó provisional.

- Segons el seu parer, no existeix cap inconvenient per dur a terme la diligència esmentada amb major celeritat.

- Així mateix, recorda que l'eventual situació d'acumulació de la feina no suposa una justificació per la vulneració del dret a un judici de durada raonable, citant entre d'altres, la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans de l'11 d'octubre del 2001, pronunciada en la causa Díaz Aparicio c/ Espanya.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat i que reposi la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries "*per a satisfer el seu dret fonamental, d'acord amb el que preveu l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i demano vulguin declarar la responsabilitat del poder judicial de l'Estat per l'error comés*".

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa, la qüestió constitucional que el Tribunal Constitucional ha de resoldre és la de saber si en aquest cass'ha vulnerat el dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10

de la Constitució.

3.5. No obstant això, de manera prèvia, aquest Tribunal s'ha de pronunciar sobre l'admissibilitat a tràmit d'aquest recurs.

3.6. Efectivament, per presentar el seu recurs la representació processal del recurrent es fonamenta en l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional; ara bé, aquest article va ser derogat per l'apartat 15 de la disposició derogatòria de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, apartat entrat en vigor el 15 de novembre del 2018.

3.7. Per consegüent, aquest únic motiu ja seria suficient per declarar aquest recurs d'empara inadmissible a tràmit.

3.8. Nogensmenys, cal constatar que d'aquesta causa tampoc es desprèn que el dret a un judici de durada raonable hagi estat vulnerat.

3.9. Els criteris per valorar l'existència o no d'una durada irraonable en el marc d'un procés judicial són tres: la complexitat de l'assumpte, l'actitud dels tribunals, així com la de les parts. Aquests criteris han estat recordats diverses vegades per aquest Tribunal (veg. a tall d'exemple la sentència del 14 de març del 2001, recaiguda en la causa 2000-17-RE o més recentment la sentència del 21 de gener del 2020, recaiguda en la causa 2019-68-RE que reprèn part d'aquesta jurisprudència).

3.10. En aquesta causa, la batlle instructora va incoar un sumari per uns presumptes delictes majors d'actes sexuals sense consentiment amb una persona menor de 14 anys i d'escoltes il·legals, i per un presumpte delictes menor d'usurpació d'identitat. El 12 de setembre del 2019 va dictar un aute de processament contra el recurrent i va decretar la seva presó provisional; el 17 d'octubre del 2019 insistia prop del Servei de Policia en la seva petició relativa a l'abocament, a l'extracció i a l'anàlisi de la informació continguda en els dispositius informàtics i electrònics segrestats pertanyent al recurrent; i, el 7 de gener del 2020, el Tribunal de Corts va decretar la llibertat provisional del processat, condicionada a no entrar amb contacte amb la menor denunciada.

3.11. En 4 mesos, des del setembre del 2019, inici de la instrucció de la causa, fins al 16 de gener del 2020, data en què es va presentar aquest recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, tant la batlle instructora com el Tribunal de Corts han dictat decisions circumstanciades que permeten considerar que el procediment judicial es desenvolupa en una durada raonable.

3.12. Així doncs, no és procedent admetre a tràmit aquest recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-5-RE presentat per la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela

Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat